

Serviciul de spionaj francez

Primele sale inceputuri le gasim in timpul marii revolutii franceze. Un birou secret instalat la Ministerul de Razboi era insarcinat cu centralizarea informatiilor.

Pe timpul lui Napoleon, serviciul de informatii nu functiona in mod permanent, ci numai in preajma campaniilor. El se numea "Cabinetul topografic" si era insarcinat cu intocmirea hartilor si centralizarea stirilor.

Dupa caderea lui Napoleon. "Cabinetul topografic" n-a mai avut un rol prea mare ; el a fost desfiintat in anul 1852. Diversele sale atributii nu erau centralizate.

Abia in 1860, colonelul Lcwal cere, printr-un raport, infiintarea unui serviciu central de informatii, dar nici in razboiul de la 1870 nu exista inca "serviciul de informatii si contrainformatii" al armatei.

Imediat dupa aceasta se creeaza un post de sef de Stat-Major pe langa Ministerul de Razboi, avand sub ordinele sale cabinetul ministrului si doua birouri. Unul din acestea cuprindea lucrarile istorice, statistice militare, geodezice si topografice.

Decretul din 12 martie 1874 reorganizeaza Statul-Major, mentinand la sectia a doua statistica militara si biroul istoric. Serviciul de spionaj si contraspionaj era camuflat in felul acesta sub denumirea de "Sectia Statistica". El nu avea ca misiune decat de a organiza spionajul in tarile straine si contraspionajul in interiorul Frantei.

Activitatea intensa a spionajului german a silit insa pe francezi sa-si alcatuiasca pe noi baze sistemul de contraspionaj, iar pregatirea militara germana le-a impus marirea activitatii informative, pentru a putea fi la curent cu eforturile mereu creseinde ale inamicului probabil.

Instructiunile din 6 mai 1892 hotarasc ca sectia a doua sa se ocupe de informatii si chestiuni politice, iar cele din anii 1902-1903 precizeaza ca sectia este insarcinata cu studiul armatelor straine, al teatrelor de operatiuni probabile si cu studiul istoric. Cu toate acestea "afacerea Dreyfus", un esec al serviciului de contraspionaj militar, demonstreaza ca la acea data organizatia franceza nu era la inaltime.

Mai tarziu, serviciul de informatii a luat o amploare din ce in ce mai mare, ocupandu-se exclusiv de chestiuni interesand apararea nationala si siguranta externa a statului, si anume :

- Procurarea de informatii in strainatate.
- Supravegherea frontierelor.
- Contraspionajul in Franta si strainatate.

Serviciul de spionaj naval francez fusese organizat de mai multa vreme. Astfel, Sartines, ministrul de marina sub regele Ludovic al XVI-lea, trimisese in Anglia pe contele Robert de Parades pentru a procura informatii asupra marinei engleze.

Date asupra organizarii serviciului de informatii al marinei franceze nu gasim insa decat cu incepere din anul 1882. La biroul 2 operatii se adauga un birou pentru statistica maritima si pentru studiul armatelor straine. In 1883, acest birou este atasat la biroul 3 de pe langa cabinetul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

ministrului, apoi la biroul 2 al Marelui Stat-Major.

Pana la razboiul mondial, sectia a 5-a a Marelui Statul-Major este insarcinata cu statistica si studiul marinelor straine. In anul 1910 i se adauga si o subsectiune istorica.

Aceasta organizare a fost mentinuta pana in 1920, cand subsectia istorica a devenit o sectie speciala.

Prin Decizia ministeriala din 29 februarie 1920, biroul 2 a fost insarcinat cu serviciul de informatii maritime, sub conducerea primului subsef al Statului-Major.

Biroul 2 este impartit in 4 sectiuni :

- Serviciul curent si cifru.
- Serviciul de informatii.
- Utilizarea informatiilor. Studiul marinelor straine.
- Dreptul international.